

Diumenge passat el text de l'evangeli que escoltàvem, la paràbola de les deu noies que anaven a casament, ens va animar a ser intel·ligents, previnguts de cares el futur. La paràbola d'avui ens anima a l'acció, a aprofitar els dons rebuts de Déu, a ser bons administradors del que Déu ens ha donat. Si Déu m'ha donat intel·ligència, bondat, compassió o simpatia, és perquè aquesta és la manera d'haver-hi intel·ligència, bondat, compassió i simpatia al nostre món. No me les ha donat perquè només jo en pugui gaudir, sinó perquè tothom les pugui gaudir. I així comencem a entendre per què jo tinc tant i els altres tan poc; per què al Regne no és el primer qui en té molt, sinó qui serveix amb el que té. És important donar gràcies a Déu pels talents rebuts, però és més important servir els meus germans i germanes amb ells. Déu no necessita res de mi, però els seus fills sí que em necessiten. Déu *"no hi és"* (és com el mestre que ha anat a terres llunyanes), però els seus fills sí, i alguns dels seus fills no tenen "talents" ... Jo, el seu germà, sí que tinc les qualitats que Déu m'ha donat.. La paràbola ofereix una esplèndida oportunitat per a l'autoexamen: què he rebut de Déu, a tots els nivells, humà, religiós, familiar, professional, eclesial? Què n'he fet de tot això? Ho he deixat amagat en un calaix? Ha estat útil per a altres? Com es diu a l'Evangeli de Mateu mateix: Ha brillat la meva llum davant dels homes per glorificar el Déu del cel? Ho administro des de la confiança, fent treballar els dons que Déu m'ha donat? O soc poruc i simplement em limito a no perdre el que tinc?

La imatge de la bona esposa de la qual parla el Llibre dels Proverbis que hem escoltat a la primera lectura, encaixa perfectament en el context econòmic de la paràbola. Ens ha parlat d'una bona esposa que és, alhora, una excel·lent dona de negocis, generosa amb els necessitats i amb la gent al seu servei, preocupada pels seus fills i pel seu marit, gaudint del respecte i estima dels seus conciutadans, perquè ella mateixa respecta el Senyor. És tot un model de dona emprenedora. Aquesta imatge proposada per un llibre bíblic fa vint-i-tres o vint-i-quatre segles, ens explica l'enorme activitat que aquesta dona duu a terme des de primera hora del matí fins tard a la nit. El capital que aquesta dona ha rebut de Déu (siguin cinc talents, dos o un) l'ha sabut invertir perfectament i de manera profitosa.

Podem acabar aquesta celebració amb aquesta pregària: Ajudeu-nos, Pare, a ser dignes cada dia de la confiança i responsabilitats rebudes; que sapiguem treballar amb els propis talents i valorar els dels nostres germans; que no tinguem por de gastar la vida posant-la al servei de causes nobles, que no ens hagis de dir mai que som uns administradors dolents, ganduls i inútils.

Parròquies del Pla de l'Estany

Suplement del full

15 de novembre de 2026

MISSATGE DE FRA OCTAVI VILÀ A LA DIÒCESI DE GIRONA

Estimats preveres i diaques, consagrats i consagrades, seminaristes i tots els qui feu camí cap a Crist formant l'Església de Déu que peregrina a Girona. Saludo també tots els qui viviu a la nostra diòcesi i us desitjo la pau i el bé que venen de Jesucrist.

El papa Lleó XIV ha cridat el vostre bisbe a servir ara l'Església com a arquebisbe de Barcelona. Vaig venir a Girona fa dos anys i mig cridat pel papa Francesc per viure amb vosaltres la nostra fe, la fe que compartim, la que ens fa dir a Déu «Pare» i ens fa germans en Jesucrist. El meu temps entre vosaltres ha estat un temps de gràcia que m'ha permès aprendre molt de vosaltres. Vaig venir a Girona per compartir amb vosaltres l'esperança. Vaig venir a Girona per practicar amb vosaltres la caritat. Vaig venir a Girona per servir la vostra Església, que ara és ja també la meva. Tant de bo que alguna d'aquestes coses s'hagi complert; us pertoca a vosaltres de dir-ho, no pas a mi.

Vaig arribar amb el temor de qui no sap què hi trobarà al lloc on va, però us haig de confessar que ben aviat va desaparèixer aquest temor, perquè l'arribada a Girona em va omplir el cor de goig per la vostra afectuosa acollida, que ha continuat al llarg d'aquests anys arreu on he estat del bisbat. Ara, quan se'm confia una nova tasca al servei de l'Església, se'm fa molt feixuc deixar-vos. Em venen molts rostres a la ment, molts moments, i en tots hi trobo la vostra cordialitat, el vostre afecte i la presència del Senyor enmig vostre.

Fins a la meva presa de possessió de la seu de Barcelona, el dissabte 19 de desembre, seguiré sent el vostre bisbe. Després, el papa Lleó XIV proveirà d'un nou pastor per aquesta Església.

Que sant Feliu i el bisbe sant Narcís ens hi ajudin, i amb ells, la nostra Mare Maria, venerada sota tantes advocacions, especialment la Mare de Déu del Mont. Amb tot el meu afecte i tota la meva estima, us agraeixo, a tots els qui viviu en aquestes terres, que m'hàgiu acceptat com un més de vosaltres, com un gironí més. A vosaltres, que formeu el poble de Déu que peregrina a Girona, us demano que no us oblideu de pregar per mi i per la nova tasca que m'ha estat confiada, tal com jo continuo pregant per vosaltres.

Girona, 11 de novembre de 2026, memòria de sant Martí de Tours, monjo i bisbe.

† fra Octavi Vilà Mayo, bisbe de Girona i arquebisbe electe de Barcelona

L'Ajuntament de Banyoles i la Parròquia de Santa Maria estan col·laborant actualment amb "l'Art Institute of Chicago" en un projecte que es presentarà públicament a finals d'aquest any. És per això que podeu veureu que per aquests dies es fan obres a la zona de l'altar major. Ben aviat compartirem tots els detalls.

AQUESTA SETMANA

AVUI: a les 2/4 de 5 de la tarda, als locals de catequesi del Carrer Navata 44, hi ha la trobada mensual de FE I LLUM

Moviment Parroquial

HA MORT I HEM PREGAT PER

Josep Saurina Brugada, de 101 anys

Carme Morgadas Planas, de 81 anys

Josep Figueras Oliveras, de 61 anys

Maria Teresa Congost Bosch, de 93 anys

SALM 40

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi,
ha escoltat el meu clam.
M'ha tret de la fossa profunda,
del llot i del fangar.
Ha plantat els meus peus sobre la roca
i m'hi sento segur.
Ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu.
Tots els qui ho veuen veneren el Senyor
i posen en ell la confiança.
Feliç l'home que confia en el Senyor
i no busca l'ajut dels idòlatres,
que es refien d'esperances enganyoses!
Com has pensat en nosaltres,
Déu incomparable!

Quantes meravelles has fet,
Senyor, Déu meu!
Si em proposava d'explicar-les,
no les podria ni comptar.
Tu m'has dit a cau d'orella
que no vols oblacions ni sacrificis,
que no demanes holocaust ni expiació.
Per això et dic: «A tu em presento,
en el llibre hi ha escrit el que has fet per mi.
Déu meu, vull fer la teva voluntat:
guardo la teva llei al fons del cor.»
Anuncio amb goig la salvació
a tot el poble reunit.
No puc deixar d'anunciar-la;
tu prou que ho saps, Senyor.

En les misses del 16 al 22 de novembre de 2026 pregarem per:

	A Santa Maria		A Sant Pere	
Dilluns	7 t	Josep Soldevila Pla		No hi ha Missa
Dimarts	7 t	Josep Soldevila Pla; Francisqueta Ramió i Jaume Molas		
Dimecres	7 t	Maria Quintanas Teixidor		
Dijous	7 t	Montserrat Quintanas Teixidor		
Divendres	7 t	Difunts Plana Rovira; Joan Darnés Canal (Aniv.)		
Dissabte	8 v.	Remei Toreguitart; Paco Torres; Maria Masmitjà Ros (Aniv.); Ramon Olivé Farró; Jaume Rustullet Culubret Família Sarquella Comerma	7 t.	Miquel; Joan Sala Font Pitu Farré
Diumenge	10 m.	Intenció particular; Enriqueta Ramió Juanola; Antoni Riera Devall; Salvador Reig Butinyà; Josep Plana Parer	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Difunts Plana Rovira; Difunts de la lleva del 1945		
	8 v.	Comunitat Parroquial		